

Mijøverndepartementet

Postboks 8013 Dep.

0030 OSLO

Saksbehandler: Frank Jacobsen

Telefon: 46815975

Seksjon: Planseksjonen

Vår referanse: 09/14536

Deres referanse:

Vår dato: 02.09.2009

Deres dato:

Att:

HØRINGSSVAR - STATLIGE PLANRETNINGSLINJER FOR DIFFERENSERT FORVALTNING AV STRANDSONEN LANGS SJØEN

Vi viser til Deres brev av 29.06.09 vedrørende ovennevnte.

GENERELLE KOMMENTARER

Fiskeridirektoratet er enig i at det er behov for å stanse nedbyggingen av strandsonen. Statlige planretningelinjer for differensiert forvaltning av strandsonen kan være et viktig tiltak. En sterkere geografisk differensiering, der vernet gjøres strengest i sentrale områder der presset på arealene er størst, er en fornuftig prioritering.

Når det gjelder offentlige myndigheters oppgaver og ansvar, fremgår det av utkastet pkt. 3 at fylkesmennene og fylkeskommunene skal legge retningslinjene til grunn ved sin medvirkning i planarbeidet og dispensasjonsbehandlingen. De skal om nødvendig fremme innsigelse til planforslag og påklage dispensasjonsvedtak som ikke er i samsvar med retningslinjene. Ettersom Fiskeridirektoratet har innsigelsesmyndighet for fiskeri til planforslag og kan påklage dispensasjonsvedtak, må direktoratet tas med i opprassingen av offentlige myndigheter med oppgaver og ansvar. Da dette også kan være tilfelle for andre statsetater, foreslår vi at en benytter fellesbetegnelsen *statlige fagmyndigheter*.

KOMMENTARER TIL ENKELTE AVSNITT

Under pkt. 4.1 i siste avsnitt på side 2 bør fiskeri og akvakultur nevnes.

Det foreslås under pkt. 4.3 at viktige fiske-, kaste- og låssettingsplasser bør opprettholdes, og være frie for faste innretninger, som bøyer, moringer, private brygger og lignende, som kan være til ulempe for utøvelsen av fisket. Videre foreslås det at bygging i strandsonen som kan redusere natur- og kulturmiljøet og mulighetene for rekreasjon og fiske, ikke bør finne sted. Fiskeridirektoratet er tilfreds med disse formuleringene.

I vedlegget, første avsnitt på side 11 står det at retningslinjene i sjø gjelder for kommunenes samlede områder ut til grunnlinjen. Hva med den 1 nautiske mil som kommer inn som følge av Vanndirektivet?

KOMMENTARER FRA REGIONKONTORENE

Fiskeridirektoratet har forelagt saken for underordnede organer og er enig i de synspunktene som fremkommer. Uttalelsene følger vedlagt (./.). Her følger en oppsummering av uttalelsene:

Fiskeridirektoratet region Trøndelag

mener at kommunene Hemne og Namsos bør stå på listen over kommuner der presset på arealene er stort (pkt. 4.3), og følgelig strykes på listen under pkt. 5.

Fiskeridirektoratet Region Sør

bemerker at de ikke kan se noen systematisk forskjell i saksbehandlingsmåten mellom kommuner som har RPR i dag og kommuner som ikke har. Region Sør konkluderer derfor med at retningslinjene sannsynligvis ikke vil ha noen vesentlig effekt.

Videre savner region Sør en drøfting av hvordan den nye plan- og bygningsloven kan brukes mer aktivt enn tidligere, for eksempel om hensynssoner eller juridisk bindende regionale planer kan være et alternativ eller supplement til de foreslalte retningslinjene.

Region Sør mener forøvrig at det bør holde med et sett retningslinjer for utbygging i områder med særlig stort press på arealene. Av dette følger at RPR for Oslofjorden bør opphøre og erstattes av de foreslalte retningslinjene.

Fiskeridirektoratet region Vest

stiller spørsmål om det er definisjonen på strandsone eller det geografiske virkeområdet i *rikspolitiske retningslinjer for planlegging i kyst og sjøområder i Oslofjordregionen* som skal gjelde som avgrensning av området retningslinjene gjelder for? Svaret på dette spørsmålet vil få innvirkning på akvakultur da kommunene i Hordaland er store akvakulturmommuner.

I pkt. 4.1, andre avsnitt på side 2 står det:

"I kommuneplanens arealdel kan kommunen gi nærmere bestemmelser om oppføring av nødvendige bygninger og mindre anlegg og opplag for landbruk, reindrift, fiske, fangst og akvakultur, og anlegg for ferdsel til sjøs. Slike tiltak er dermed ikke generelt unntatt fra forbudet, men kommunen har hånd om hvordan de skal reguleres, og kan også gi bestemmelser som generelt tillater slike bygninger og mindre anlegg i 100-metersbeltet."

En stiller spørsmål om dette også gjelder for akvakulturanlegg i sjø?

Videre mener region Vest at det bør tydeliggjøres i retningslinjene hva som menes med uttrykket "betydelige anlegg". Om dette gjelder for akvakultur, vil avhenge av hvordan området de to retningslinjene gjelder for er definert.

Fiskeridirektoratet region Møre og Romsdal

foreslår en tilføyning til pkt. 4.3 under "Strandsone", etter fjerde avsnitt. Her kan etter regionkontorets syn følgende tas inn før siste avsnitt: *"Områder med særlig natur- eller landskapsverdi, kulturminner og viktige fiske-, kaste- og låssetningsplasser skal kartlegges og identifiseres i kommuneplanen."*

Når det gjelder generell tilrettelegging for fiskeri- og akvakulturnæringen på land, er regionkontoret av den oppfatning at disse næringene ville vært tjent med å få en spesiell status

i retningslinjene på lik linje med naturgrunnlaget, kulturminner og kulturmiljøer og allmenn rekreasjon. Sjøavhengig næringsvirksomhet er i hovedsak avhengig av å kunne etablere seg innenfor strandsonen, og vanligvis med svært kort avstand til sjø.

Når det gjelder den geografiske avgrensningen, mener regionkontoret at kommunene Giske og Sula kommer utenom de sentrale områdene, men bør omfattes av retningslinjene for pressområdene. Se for øvrig begrunnelse i vedlagte brev fra regionkontoret.

Med hilsen

Ragnar Sandbæk
sekksjonssjef

Frank Jacobsen
seniorrådgiver

Kopi til:

Fiskeri- og kystdepartementet
Region Finnmark
Region Møre og Romsdal
Region Nordland
Region Sør
Region Troms
Region Trøndelag
Region Vest

Boks 8118 Dep	0032	OSLO
Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN
Postboks 185 Sentrum	5804	BERGEN